

Til hr. Holger K. Nielsen. Nu kunne han jo ikke forstå det ene Ibsencitat, men han kender titlen »Et Dukkehjem«. Jeg kender en anden titel, som jeg håber han går hjem og læser. Det er den, der hedder »Når vi døde vågner«.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg er ærlig talt ikke imponeret af, hvad hr. Per Stig Møller kan præstere her fra talerstolen. Det, vi har kørt efter, lige siden vi begyndte at beskæftige os med denne her sag, er, at vi mente, det var et komplot mellem den daværende regering, Finanstilsynet og Den Danske Bank, som havde til formål at redde den danske finanssektor, uden at det blev opdaget, fordi man brugte luskede midler med hensyn til Hafnia-aktierne, der var værdiløse, og med hensyn til Færøbanken.

Man kan da ikke komme her i dag og påstå, at vi har glemt det. Jeg har ikke brugt min tale-tid til andet end at underbygge og forfølge den opfattelse. Og hvad vi har sagt i øvrigt de sidste dage, er, at vi skulle have en dagsorden i dag, der understregede skiftende regerings ansvar, og som sagde, at Den Danske Bank havde ansvaret, at den skulle til lommerne, og at vi måtte undersøge embedsmændene nærmere for at komme helt til bunds i denne her sag. Det er det, der står i det forslag til vedtagelse, vi vedtager om lidt.

Man kan jo sagtens komme her og påstå, at vi ikke står ved det, vi har sagt. Vi har faktisk ikke gjort andet.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Når vi døde vågner, siger hr. Per Stig Møller. Min eneste kommentar til det er, at det bliver i hvert fald ikke et kønt syn.

Men derudover er sandheden jo stadig væk, og det er det, som er det centrale i den her diskussion, at De Konservative og Venstre har kørt et løb, hvor resultatet var givet på forhånd. De kommenterede denne her rapport, stort set før den var udkommet. I hvert fald to minutter efter, at den var udkommet, var de første kommentarer der: Regeringen må gå af. Dagsordenen var sat på forhånd. De er helt i deres ret til at gøre det på den måde, men jeg håber da, at både hr. Uffe Ellemann-Jensen og hr. Per Stig Møller har forståelse for, at vi tænker lidt anderledes.

Vi tænker sagligt. Vi tænker på denne her sag. Der er sket fejl fra den danske regerings, fra danske embedsmænds, fra en række personers side i hele dette forløb, og vores formål har været at få vedtaget et forslag til vedtagelse her i dag, som netop præcist sætter ord på den kritik, der skal sættes ord på, og det er sagens kerne for os. Dét er vi uenige, men sådan er det nu engang.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Hr. Frank Aaen mener så det, han har ment de sidste fem år: at der var et komplot mellem Den Danske Bank, Finanstilsynet og Hafnia. Det er jo interessant, at man stadig væk mener det, for det er i hvert fald pure afvist i rapporten.

Og til hr. Holger K. Nielsen, som nu siger, at det ikke bliver noget kønt syn, når vi døde vågner: Sikke en selvkritik!

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Afvist? Nu ved jeg ikke, om hr. Per Stig Møller har været her under hele debatten. Jeg har tidligere redegjort for, hvordan den afvisning er opstået. Den er opstået ved, at Grønborg udspørger Den Danske Banks direktør, formanden for Finanstilsynet, en anden ledende medarbejder i Finanstilsynet og én fra Industriministeriet, fire personer, der alle sammen var med til at lave det, jeg påstår var en samlet aftale. Kan man virkelig for alvor mene, når man udspørger de fire anklagede og de alle siger, at de er helt uskyldige, at man så bare skal stole på, at de er uskyldige?

Jeg ville ikke gøre det, hvis jeg var hr. Per Stig Møller. Vi gør det i hvert fald ikke.

Aage Frandsen (SF):

Hr. Anders Fogh Rasmussen vendte sig mod forslaget til vedtagelse nr. V 42 ud fra, at det var et forslag, som regeringen selv havde været med til at forhandle. Hr. Per Stig Møller argumenterede ud fra, at det, der forelå nu, var udtryk for et tilbageslag fra SF's og Enhedslistens side.

Jeg tror, at dette forslag til vedtagelse er blevet til på helt samme måde som mange andre, nemlig at de partier, som skal stemme for forslaget og i dette tilfælde også SF, er interesseret i ved en sådan vedtagelse at få regeringen bundet op på en række ting og få regeringen til at erkende en række ting. Vi er ikke interesseret i